

Mal
Dimonis

Mal Dimonis



Juny del 2004

n° 25

Excursió

Una vida d'abella

Europa

El pelegrí de
pedra

(4,90 €)

ISSN 1760-1398

Ficció

Durant l'estiu, molta gent recorre els Pirineus o els Alps. Cada any, uns excursionistes mal equipats, mal preparats o imprudents moren pels camins de muntanya. Mil Dimonis i l'Elsa t'aconsellen.



El material és molt important. Una bona motxilla, que no ha de fer mal a l'esquena, uns vestits més aviat de cotó i bones sabates.

Les sabates han d'aguantar i han de protegir els turmells. Han de ser prou sòlides per resistir als cops donats contra les roques.

Ja fa 35 minuts que camini i tinc un xic de calor. Me refrescaré la cara a la fonteta.

Com que no sé si l'aigua de la font és potable, beuré de la meva cantimplora.

N'aprofitaré per mossegar una barra de cereals i una pasta de fruita.



Això me donarà forces per acabar la pujada fins a l'estany.



Ei, acabi de sentir a xiular!



Són marmotes, surti de seguida els meus prismàtics de la motxilla i pugi sobre una roca per observar-les.

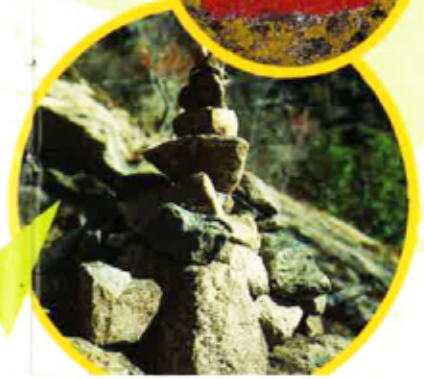
Excursion a la muntanya

Són les 8 del matí, és el moment perfecte per començar l'excursió. Últimes verificacions de la motxilla per veure si no falta res. Com que tot just és el començament de les vacances, faré només una caminada d'1 hora 30.

Abans de començar verifiqui el meu itinerari sobre una carta. A les nostres muntanyes, per trobar el camí, cal seguir les marques de pintura fetes pels empleats dels parcs regionals i estatals.



Les marques poden ser vermelles i blanques, o vermelles i grogues. A vegades el camí és indicat per un pilot de pedres o una pedra més grossa, anomenada pedró.



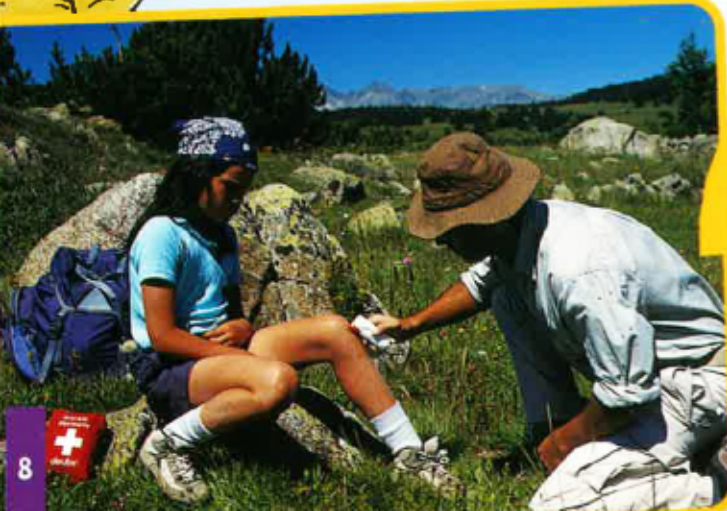
Vipera aspis
(escurçó pirinenc).



Al cap de 30 minuts el sol torna, però baixant he fet una bestiesa. He baixat corrents, i m'he ensopegat amb pedres !

Per sort havia portat una farmaciola.

En Frédéric, el repòrter de Mil Dimonis m'ha curat. Només era un tall. Res de greu, però he sagnat molt. Quan he vist tanta sang, m'he tornat blanca, no me trobava bé.



Avegades poden haver-hi esllavissades en mig del camí que m'obliguen a fer un xic d'escalada. Sempre cal fer a polit on posem les mans. Les roques són sovint el lloc que escullen els escurçons per escalfar-se al sol. T'has de malfiar també de les vespes.

Per fi, després d'1 h 30 de caminada arribi a l'estany. N'aprofiti per descansar i per menjar.

Uns núvols baixen dels cims. El temps pot canviar ràpidament. En 20 minuts sóc al mig dels núvols i tinc fred. Tinc just el temps de posar-me el ponxo i baixar.

En Frédéric m'ha fet estirar i m'ha cobert amb una manta perquè no me refredi. Al cap de 20 minuts, com que anava millor, hem acabat de baixar.



Quina diada, tot s'ha passat bé. Per sort érem ben equipats. I malgrat la meua ferida al genoll, aquest vespre podré explicar les meves aventures als meus pares.